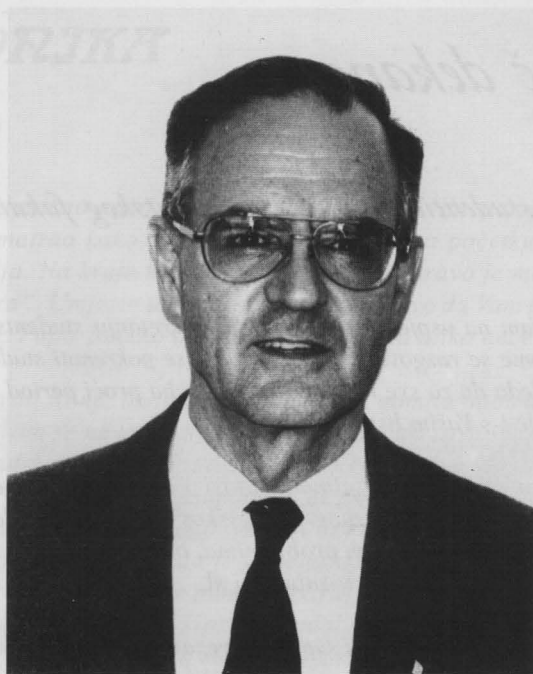


U SPOMEN



PROF. DR. PAŠKO LOVRIĆ (1931-1997)

U Zagrebu je, nakon kratke bolesti, 16. siječnja 1997. preminuo dr. sc. Paško Lovrić, redoviti profesor Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Na zagrebačkom groblju Mirogoju od njega su se 21. siječnja, uz obitelj, oprostili mnogobrojni poznanici, prijatelji, nastavnici i studenti Geodetskog fakulteta. O životu i radu prof. Lovrića govorili su dekan Geodetskog fakulteta prof. dr. sc. Teodor Fiedler, prof. dr. sc. Nedjeljko Frančula, prof. dr. sc. Branko Rojč iz Ljubljane i student Geodetskog fakulteta Branimir Majčica.

Prof. dr. sc. Paško Lovrić rođen je u Dubrovniku 31. Kolovoza 1931. Maturirao je na muškoj gimnaziji u Osijeku 1950, a diplomirao na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1956. Doktorirao je u Bonnu 1972.

Asistent za predmete topografije i kartografije na današnjem Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu postao je 1959. Docent za iste predmete postao je 1973, izvanredni profesor 1978, i redoviti profesor 1984.

Predstojnik zavoda za kartografiju Geodetskog fakulteta bio je 1975-81, 1983-87. i 1991-97. U članstvo Hrvatske akademije tehničkih znanosti izabran je 1994.

U 38-godišnjoj nastavničkoj djelatnosti na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu prof. Lovrić imao je 26 različitih nastavničkih zaduženja. Pod njegovim vodstvom izrađena su 72 diplomatska rada. Bio je mentor u izradi 7 magistarskih radova i jedne doktorske disertacije.

Prof. Lovrić bio je poznat kao vrstan govornik sadržajnih i uvijek suvremenih predavanja. Njegove monografije, posebno *Kartografska reprodukcija* (1983, 1987) i *Opća kartografija* (1988) prihvaćeni su kao udžbenici i priručnici i izvan matičnog fakulteta, suvremeno su koncipirani i odlikuju se uvijek vrlo jasnim tumačenjem i najsloženijih pojmova. Osim navedena dva udžbenika stavio je studentima na raspolaganje još deset rukopisa umnoženih u obliku internih skripata.

Osim u Zagrebu predavao je i na Fakultetu za arhitekturu, građevinarstvo i geodeziju u Ljubljani 1973/1974. i 1976/77, Građevinskom fakultetu u Sarajevu 1976/77, Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu 1979-82. i Agronomskom fakultetu u Zagrebu 1988-96.

Rezultate svojih znanstvenih istraživanja objavio je u mnogobrojnim člancima u inozemnim i domaćim publikacijama. U tim radovima dao je značajne priloge geodetskoj i kartografskoj terminologiji, toponomastici, kartografskoj semiologiji, povijesti kartografije i kartografskoj reprodukciji.

Prof. dr. Paško Lovrić održavao je stalne kontakte s većim brojem najuglednijih kartografskih znanstvenika u Europi. Bio je s njima u stalnoj prepisci, razmjenjivao publikacije i karte. Mnogi su na njegov poziv došli u Zagreb i održali zapažena predavanja. Od svakog predavača unaprijed je tražio tekst predavanja, preveo ga na hrvatski i podijelio slušaocima. Koliko su ta predavanja bila aktualna i dobro organizirana svjedočile su uvijek pune dvorane.

Kao glavni urednik objavio je s koautorima ili suradnicima više od 90 topografskih i tematskih, najčešće turističkih, karata u mjerilima od 1:500 do 1:300000 pojedinih regija i nacionalnih parkova Hrvatske. Od 1966. do 1994. objavio je u raznim mjerilima planove gradova i naselja: Barbat, Bjelovar, Čakovec, Daruvar, Delnice, Gospić, Ivanec, Jadranovo, Karlovac, Kaštela, Makarska, Monsena, Novalja, Omiš, Osijek, Pag, Požega, Rab, Rovinj, Senj, Slavonski Brod, Šibenik, Virovitica, Vrsar, Zabok, Zadar, Zagreb i Zaton, mnoge u više izdanja, npr. Osijek u šest a Zagreb u čak osam različitih izdanja. Prof. Lovrić objavio je sa suradnicima i više faksimila starih karata od kojih posebno ističemo faksimile Sezmanove karte Zagrebačke biskupije iz 1825. i Zagrebačke županije iz 1836/42, faksimile Ivanca i okolice iz 1784, 1868, 1900. i posljednji urađeni faksimil karte Zagreba iz 1784.

Svoj istančani estetski smisao za kartografsko oblikovanje i prikaz prof. Lovrić je višestruko potvrdio na mnogobrojnim svojim zemljovidima, naročito naših gradova. Oni su prvorazredni dokumenti stanja prikazanih objekata u trenutku izdavanja. To su vrhunska dijela naše kartografije, što stoje uz bok najboljim ostvarenjima europskih kartografa. Njegov plan grada Zagreba postavljen na Trgu bana Jelačića, svakodnevno je dostupan mnogobrojnim žiteljima naše metropole i njenih posjetitelja.

Od 1953. do 1976. što sam, što u suradnji, ali najčešće kao voditelj radova, izveo je 45 geodetskih i topografskih radova. Održao je i više javnih predavanja o različitim temama iz područja kartografije. Autor je dva scenarija televizijskih emisija o topografskim kartama. Bio je recenzent knjiga, atlasa i kataloga kartografskih izložbi. Posebno valja istaći da je bio glavni urednik velike kartografske izložbe održane 1994. u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu pod naslovom *Zagreb na geodetsko-katastarskim zemljovidima i u zemljišnim knjigama*. Imao je izvanredne organizacijske sposobnosti pa je, između ostalog, od 1983. do 1990. bio koordinator znanstvenoistraživaškog rada na Geodetskom fakultetu. Bogat je i njegov prevoditeljski rad. Preveo je s njemačkog na hrvatski 25 radova najuglednijih svjetskih kartografa, među kojima radove Imhofa, Heupela, Arnbergera, Kelnhofera, Witta, Ogrisseka, Freitagta.

Aktivno je djelovao u geodetskim i kartografskim udruženjima. Bio je blagajnik (1959-61), tajnik (1964-65) i predsjednik (1973-75) Saveza geodetskih inženjera i geometara Hrvatske (SGIGH) i član savjeta njegovog časopisa Geodetski list (1976-81). Zbog toga je još 1973. proglašen zaslužnim članom SGIGH. Od 1994. bio je pročelnik Sekcije za kartografiju Hrvatskoga geodetskog društva.

Za nastavnu znanstvenu i stručnu djelatnost, na prijedlog Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, odlikovan je 1980. Ordenom zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom. Dobitnik je plakete Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 1979. i medalje Dies academicus Sveučilišta u Zagrebu 1989.

Svima nama koji smo ga poznavali, cijenili, voljeli tim je teže i bolnije, danas, kad ga nema među nama. Ali ostala su njegova djela koja će nas još dugo pratiti.

Nedjeljko Frančula

Dragi profesore,

Studenti Vam se žele zahvaliti za predani rad, nove spoznaje, darovanu riječ, posvećeno vrijeme i svu ljubav koju ste uložili u nas.

Bili ste uistinu posebni; profesor koji šeće sljemenskim stazama sa kartom u ruci, posjećuje ranjenog studenta u bolnici, daruje stare karte svojim studentima i na hodniku pozdravlja sa "Dobar dan mladosti!".

Sva ova krasna sjećanja živjet će u našim srcima. Zato zahvaljujemo Gospodinu što Vas je darovao upravo nama, upravo ovdje.

Ohrabreni nadom da smo stvoreni za VJEČNOST, govorimo Vam iz sveg srca: HVALA I DOVIĐENJA!

Vaši studenti